

Μουσικό Αφιέρωμα

Χορωδία

1. ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Σβήσε το φως του δρόμου
που δεν αφήνει το φεγγάρι να φανεί,
κλείσε την κάμαρά μας
σ' αυτό τον πόλεμο κανείς να μη μας δει.

Φωτιά στα σύνορα της γης θ' ανάψουμε εμείς
με σπύρτο την καρδιά μας,
φωτιά να σβήσει τη φωτιά που άνθρωποι τρελοί
ανάβουν στα όνειρά μας.

Κλείσε, τον κόσμο κλείσε
μέσα στα μάτια σου που τα `χω ουρανό,
κλείσε, την πόρτα κλείσε
έξω απ' το σπίτι μας απέραντο κενό

2. ΕΡΩΤΙΚΟ

Θα φτιάξω ένα κήπο μαγικό
για να πουλάω ηλιαχτίδες και γιογιό και πεφταστέρια

Θα φτιάξω ένα κιόσκι εξωτικό
για να πουλάω φεγγαράδες και λωτό τα καλοκαίρια

Αν θες μαζί μου έλα κι εσύ
δυο πειρατές σ' ένα νησί
σ' ένα νησί των Θησαυρών
και Κρούσος μα και Ροβινσών

Θα φτιάξω ένα κήπο εξωτικό
για να χαρίζω έναν ήλιο τροπικό και μια βεντάλια
Θα φτιάξω ένα κιόσκι εξωτικό
για να χαρίζω της αγάπης το χυμό και ματογυάλια...

3. ΟΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΓΑΠΗ

Άνοιξ' την καρδιά σου, εγώ είμαι εδώ.
στα προβλήματά σου για να σου σταθώ,
στη νυχτιά, στο σκοτάδι, θα 'μαι φως και σημάδι
θα 'ρθω να σε βρω, να σου πω μη φοβάσαι,
πια μονάχος δε θα 'σαι. Θα 'μαι εδώ!

Όλοι μαζί εμείς θα φτιάξουμε, έναν κόσμο απ' αγάπη κι ελπίδα,
με χρώματα ουράνια θα βάψουμε τη ζωή μας, ν' αλλάξει σελίδα.
Χέρια σφιχτά θα ενώσουμε κι οι καρδιές θα κερδίσουν τη μάχη,
μ' ένα φιλί, θ' ανταμώνουμε μοναχά σαν υπάρχει αγάπη.

Δος μου τα όνειρά σου ξέρω να σου πω
πως θα τα πετύχεις μ' ένα μυστικό
φτάνει εσύ να πιστεύεις, πάντα να γυρεύεις, μέσα στην ψυχή
της αγάπης το θαύμα, ξεπερνά κάθε τραύμα και πληγή

4. ΤΕΡΑΤΑΚΙΑ ΤΣΕΠΗΣ

Στα τριάντα σου δεν κρατιόσουν, για άνετος μου περνιόσουν
τώρα στα σαρανταπέντε, πατριάρχης το `χεις δει
Ούτε ειλικρινής , ούτε ανθρωπιστής, σαν ξοφλημένος αγωνιστής
που φοβάται το παιχνίδι και το παίζει δικαστής
Τερατάκι της τσέπης , καθρεφτάκι της λύπης
κάποτε ήμουνα χίπις και φρικιό και αντιεξουσιαστής
Τι καρνάβαλος , τι κανίβαλος, εγώ ο δικός σου αντίλαλος
πως θα γίνω σχεδιάζεις , μα απ' τη μύτη θα σου βγει
Πού το πάω εγώ , τι ζητάς εσύ , αν δεις σωστά την απόσταση
δε θα έχεις στο τσεπάκι , έτοιμη τη συνταγή

Μα τι λες ρε μεγάλε, πόσο μου 'μοιασες σ' όλα
παικταρά παρ' τα μου όλα, άσε κάτι για τον ψυχαναλυτή
Γι' αυτό μη μιλάς και μη μου κολλάς για να το παίζεις χαζομπαμπάς
αν ζητάς κολλητιλίκια, μάθε να μη μου τη σπας
Στα τριάντα σου δεν κρατιόσουν , για άνετος μου περνιόσουν
τώρα στα σαρανταπέντε, πατριάρχης το `χεις δει
Συμφωνήσαμε και πατσίσαμε κι αφού κι οι δυο την πατήσαμε
συνεχίζουμε με κόντρες μια σχέση τρυφερή
Και αφού κανείς , δεν ευθύνεται αυξάνεται και πληθύνεται
του ανθρώπου η συμμορία, ζούγκλα οικογενειακή

5. ΓΙΝΕ ΜΑΖΙ ΜΟΥ ΠΑΙΔΙ

Γίνε μαζί μου παιδί κι ότι σου λείπει, εγώ θα τρέξω παντού για να το βρω
είν' η καρδιά μου ανοιχτή και σου ανήκει αν θες ν' αλλάξουμε απόψε ζωή
γίνε μαζί μου παιδί...

Είμαι κοντά σου κι ας μη με βλέπεις, εγώ σε αισθάνομαι δίπλα μου πια
είμαι κοντά σου κι ας μη με ξέρεις, η αγάπη έχει πάντα μια άλλη ματιά.

Φτιάχνω έναν κόσμο σαν παραμύθι, ένα κομμάτι του είσαι κι εσύ
κι άμα τον ψάξεις πίσω απ' τ' αστέρια, θα βρεις για σένα κρατημένη μια ευχή.

Γίνε μαζί μου παιδί κι ότι σου λείπει, εγώ θα τρέξω παντού για να το βρω
είν' η καρδιά μου ανοιχτή και σου ανήκει, αν θες ν' αλλάξουμε απόψε ζωή
γίνε μαζί μου παιδί κι ότι σου λείπει, εγώ θα τρέξω παντού για να το βρω
είν' η καρδιά μου ανοιχτή και σου ανήκει, αν θες ν' αλλάξουμε απόψε ζωή
γίνε μαζί μου παιδί, γίνε μαζί μου παιδί...

Είμαι κοντά σου κι ας μη με βλέπεις, όλα τριγύρω μοιάζουν τόσο μικρά
είμαι κοντά σου κι ας μη με ξέρεις, για την αγάπη μόνο η σκέψη μετρά

Φτιάχνω έναν κόσμο σαν παραμύθι ένα κομμάτι του είσαι κι εσύ
κι άμα τον ψάξεις πίσω απ' τ' αστέρια θα βρεις για σένα κρατημένη μια ευχή...

6. ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ

Κάθε φορά που η βροχή χτυπά
στα τζάμια του παραθυριού μου δυνατά
σκέφτομαι πως σε λίγο θα φανεί
το ουράνιο τόξο κι όλη η πλάση θα χαρεί

Σαν στη ζωή μας κάτι δύσκολο συμβεί
κάποια φουρτούνα δυνατή ή κάποια άτυχη στιγμή
το ουράνιο τόξο τότε θα εμφανισθεί
θα γίνει νέα η αρχή , να 'χετε ελπίδα στη ζωή
μετά την καταιγίδα κάτι θα φανεί
το ουράνιο τόξο θε να βγει , να 'χετε ελπίδα στη ζωή

Κάθε φορά παρακαλώ πολύ
να μείνει ακόμα λίγο ακόμα μια στιγμή
για να χαρώ την τόση ομορφιά
αυτά τα χρώματα τα ουράνια τα γλυκά

Μάθημα Μουσικής

7. ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΧΡΩΣΤΑΩ ΤΗ ΝΙΟΤΗ ΜΟΥ

Στα παιδιά που χρωστάω τη νιότη μου, στα παιδιά που πηγαίνουν μπροστά
στους μικρούς επιβάτες του χρόνου, χρωστάω δυο λέξεις
να τους πω για το χαμένο ιππότη μου, που τον ψάχνω κι εγώ στα τυφλά
κι εσύ, αστέρι μου, βαστά γερά και κοίτα ν' αντέξεις

Στο όνειρο σου αρχίζουν τα θαύματα, περνάνε πρίγκιπες με ωραίες στολές
των αλόγων οπλές και τα πουγκιά, που 'ναι γεμάτα χρυσάφι
και άμα τύχει και ξυπνήσεις χαράματα, σε περιμένουνε ζεστές αγκαλιές
της αγάπης φωλιές, μη φοβάσαι, τρομαγμένο μου ελάφι

Ααα, το σκοτάδι προς τα πού με τραβάει,
Ααα, μέσα απ' το ψέμα η ζωή προχωράει

Οι πρίγκιπες που το κακό αψηφούν, στις μάχες τους δράκους πάντα νικούν
σαν τα θεριά πολεμούν και τους εχθρούς όλους τους έχουν ξεκάνει
κι όταν γυρίζουν στα παλάτια που ζουν, οι στρατιώτες ευλαβικά προσκυνούν
κι οι ποιητές τους υμνούν και τους πλέκουν της δόξας στεφάνι.

Σάββας Μπαλτήρας - Εκπαιδευτικός Μουσικής

Μάθημα Μουσικής

Μεγαλώνεις κι εσύ με το ψέμα, μα όπου να `ναι πλησιάζει ο καιρός
Ποιος τα λέει ολ' αυτά, θα μου πεις και θα ζητήσεις τα ρέστα
Ένα βήμα μπροστά μου είναι ρέμα και στην πλάτη μου χάσκει ο γκρεμός
έλα, δες από 'δώ που κοιτάω κι αν τολμάς ξαναπέστα

Στα όνειρα μου αραχνιασμένα φαντάσματα
περνούσαν πρίγκιπες με ωραίες στολές

των αλόγων οπλές και τα πουγκιά, που 'ταν γεμάτα χρυσάφι
μα εγώ ξυπνάω εκεί κοντά στα χαράματα και δε βρίσκω πια ζεστές αγκαλιές
τις φωνές τις παλιές, που με 'κοβαν, γλυκά σαν ξυράφι
Α, το σκοτάδι ως εδώ δε μου πάει, Α, μέσ' απ' τις φλόγες η ζωή προχωράει

Οι πρίγκιπες μες στη χλιδή τους σιωπούν, τις μάχες από κοντά δε θα δουν
σαν αρουραίοι σκορπούν φοβισμένοι, όταν φτάνουν οι δράκοι
οι στρατιώτες πά στις ασπίδες γυρνούν μα τα σπαθιά τους τα ματωμένα μιλούν
και όσοι βγουν ζωντανοί συνεχίζουν και παλεύουν μονάχοι.

Ασα, το σκοτάδι η αλήθεια νικάει, Ασα, μεσ' απ' το αίμα η ζωή προχωράει

Σάββας Μπαλτήρας - Εκπαιδευτικός Μουσικής

8. Ο ΠΑΛΙΑΤΣΟΣ

Ένας παλιάτσος είμαι εγώ καλή σας μέρα
ξέρω να κλαίω, να γελάω, να πονώ
ξέρω να λέω την αλήθεια πέρα ως πέρα
γι' αυτό μπορώ να σας το πω...

Τραγούδι λέω δυνατά ν' ακούσουν όλα τα παιδιά
ν' ακούσει η πολιτεία κι απ' το τραγούδι μου αυτό
παλιάτσοι άλλοι εκατό να βγουν στην κοινωνία

Κι έτσι όλοι μαζί κι αντάμα
να τραγουδάμε τα δίκια της ζωής
να τραγουδάς κι εσύ απ' την πλατεία
να μάθεις φίλε μου σωστά να ζεις

9. ΑΞΙΖΕΙ Ν' ΑΓΑΠΑΣ

Η αγάπη σ' ένα χαμόγελο παιδιού
μας ομορφαίνει και γλυκαίνει την ψυχή μας
σαν μία λάμψη όπως ο φάρος του νησιού
ορίζοντες να ανοίγει στη ζωή μας

Την ευτυχία πάντοτε μες στη ζωή
μας τη χαρίζουν οι μικρές καλές στιγμές μας
μία φιλία, ένα χαμόγελο γλυκό
μια προσμονή, μια σκέψη τρελή σαν σε όνειρό μας

Αλήθεια αξίζει σ' αυτή τη ζωή, να αγαπάς και να σ' αγαπάνε
να εκτιμάς την κάθε στιγμή, που εσύ γελάς ενώ άλλοι πονάνε

Η αγάπη χωρίς αντάλλαγμα μπορεί
τα πάντα στη ζωή να υπομένει
και να γελάει και να πονάει και να μπορεί
να συγχωρεί, να προχωρεί, να περιμένει

10. ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΤΙ ΚΑΝΕΙΣ

Καλημέρα τι κάνεις, να `σαι πάντα καλά
κι όταν είσαι κοντά μου κι όταν είσαι μακριά
να `ναι κάθε σου μέρα μια καινούργια αρχή
καλημέρα τι κάνεις , σ' αγαπάω πολύ..

Καλημέρα τι κάνεις, να `σαι πάντα καλά
το κουράγιο μη χάνεις , το κεφάλι ψηλά
καλημέρα χαρά μου , καλημέρα ζωή
καλημέρα τι κάνεις , σ' αγαπάω πολύ..

Καλημέρα τι κάνεις , να `σαι πάντα καλά
κι όταν είσαι κοντά μου , κι όταν είσαι μακριά
να `ναι η κάθε σου μέρα , μια καινούργια αρχή
καλημέρα τι κάνεις, σ' αγαπάω πολύ..

Καλημέρα τι κάνεις να `σαι πάντα καλά
κι όταν όλα νομίζεις , ότι πάνε στραβά
πάντα κάτι θα γίνει , μη ρωτάς το γιατί
καλημέρα τι κάνεις , Σ' αγαπάω πολύ...

11. ΝΑ ΑΓΑΠΑΣ

Ν' αγαπάς τα βουνά και τα πέλαγα,
τους γνωστούς και τους άγνωρους τόπους,
τα πουλιά, τα λουλούδια, τα σύννεφα,
και πολύ ν' αγαπάς τους ανθρώπους.

Τα θεριά ν' αγαπάς και τ' ανήμερα,
τα νησιά, τα ποτάμια, τ' αστέρια.
Κι αν ποτέ σε πληγώσουν κατάστηθα
φίλοι, αγρίμια, λευκά περιστέρια
Ν' αγαπάς τα βουνά και τα πέλαγα....

Ν' αγαπάς, να ξεχνάς και να χαίρεσαι
τη δική σου γαλήνη και κείνα
που μ' αγάπη το νου μας φωτίζουνε,
και βλασταίνουν αμάραντα κρίνα
Ν' αγαπάς τα βουνά και τα πέλαγα....

12. ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ

Ένα καράβι παλιό σαπιοκάραβο, με κάτι ναύτες τρελούς πειρατές
σηκώνει άγκυρα, άγριο χάραμα υπάρχουν θέσεις, αν θέλεις, κενές

Όταν βραδιάζει, που λες, στο κατάστρωμα, χίλια φωτάκια θα ανάβουν μικρά
στη συντροφιά μας θα έρχεται ο άνεμος, να μας σφυρίζει τραγούδια παλιά

Άντε να λύσουμε, να ξεκινήσουμε και τους βαρέθηκα, δεν τους μπορώ
να ξενυχτίσουμε και να μεθύσουμε να τους ξεχάσουμε όλους εδώ

Ένα καράβι παλιό σαπιοκάραβο, λύνει τους κάβους κι ανοίγει πανιά
αφήνει πίσω στραβά και παράλογα, σηκώνει άγκυρα για μακριά
θα ξημερώνουμε πάνω στη θάλασσα, θα βγαίνει ο ήλιος να κάνει βουτιές
ο παπαγάλος θα λέει τους ξεφύγαμε κι εμείς θα ψάχνουμε γι' άλλες στεριές

Άντε να λύσουμε...

Ένα καράβι παλιό σαπιοκάραβο...

Άντε να λύσουμε...

13. ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΡΧΗ

Μες στην βροχή προσπαθεί ένα παιδί, να ανάψει λευκό μικρό κεριά
άνεμος φυσάει και κανείς δεν βοηθάει, να φανεί μια φλόγα στο κεριά
Περνάει ο καιρός, όλοι θέλουν λίγο φως, μα κανείς δεν είναι τολμηρός
υπάρχει πόνος που δε γιατρεύει ο χρόνος, την ψυχή σαν δεν ανοίξει ο ουρανός

Όλοι μαζί, μια νέα ελπίδα, όλοι μαζί μια νέα αρχή, μια ηλιαχτίδα
το παιδί κρατάει, το κεριά και σας ρωτάει,
ποιος θέλει που `χει την καρδιά ψυχρή να ζεσταθεί

Μια αστραπή, που την γέννησε η βροχή με μια λάμψη ανάβει το λευκό κεριά
τότε όλοι ξεχνάνε τον φόβο και ζητάνε απ' το παιδί για να φωτίσει όλη την γη

Όλοι μαζί, μια νέα ελπίδα, όλοι μαζί μια νέα αρχή, μια ηλιαχτίδα
είναι αρκετή, μια παλάμη παιδική
να αγγίξεις για να δεις πως είναι όμορφη η ζωή

Τι μικρός είναι ο κόσμος τι μικρός, είναι εύκολο να γίνει φωτεινός
είναι αρκετή, μια παλάμη παιδική, για να λάμψει πια η φλόγα στο κεριά

Όλοι μαζί, μια νέα ελπίδα...

14. ΑΚΟΜΑ ΠΙΣΤΕΥΩ

Δεν κουράστηκα ποτέ να ονειρεύομαι, δεν κουράστηκα με όλα να παλεύω
για μια ζωή στην ανηφόρα να πορεύομαι και μεγάλα παραμύθια να πιστεύω
δεν κουράστηκα ποτέ να ερωτεύομαι, δεν κουράστηκα να δίνω την ψυχή μου
όλα θέλω να τα ζω και να τα γεύομαι, μου ανήκει κάθε ώρα και στιγμή μου

Ακόμα στο καλό εγώ πιστεύω, ακόμα την πιστεύω την ζωή
κι αν δεν μπορώ στον ουρανό να ανέβω, μπορεί ο ουρανός να κατεβεί

Δεν κουράστηκα ποτέ να ονειρεύομαι, δεν κουράστηκα σε κάτι να ελπίζω
όλο κόλπα μαγικά να μηχανεύομαι, και ανάποδα τον κόσμο να γυρίζω
δεν κουράστηκα ποτέ να παγιδεύομαι και να κάνω το 'να λάθος πάνω στ' άλλο
δεν κουράστηκα ποτέ να εμπιστεύομαι,
την καρδιά μου τον εχθρό μου τον μεγάλο

Ακόμα στο καλό εγώ πιστεύω, ακόμα την πιστεύω την ζωή
κι αν δεν μπορώ στον ουρανό να ανέβω, μπορεί ο ουρανός να κατεβεί

15. ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

Σήμερα σ' ένα ποίημα πάτησα, στον έβδομο ουρανό περπάτησα
ένα αερόστατο και μια οβίδα, της φαντασίας ήταν ή τα είδα.

Εσείς που ακούτε το τραγούδι αυτό,μαζί μας πείτε τούτο το σκοπό
σαν τη βροχή, το κύμα, το αηδόνι, να το ακούει η πίκρα και να λιώνει.

Μην κλείνεις την ειρήνη στο ντουλάπι, απ' το σεντούκι βγάλε την αγάπη
για ιστορία νέα θ' ανατείλει,μ' ένα χαμόγελο γλυκό στα δυο της χείλη.

Εσείς που ακούτε το τραγούδι αυτό....

Αν οι μεγάλοι θέλουν να σκοτώνουν, τα όνειρά μας να τα μαχαιρώνουν
μύθοι και ήρωες θα 'ρθουνε πάλι,να τ' ακουμπήσουν απαλά στο προσκεφάλι

Εσείς που ακούτε το τραγούδι αυτό...

16. ΤΙ ΕΠΑΙΞΑ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ

Δεν ξέρω τι να παίξω στα παιδιά, στην αγορά, στο Λαύριο
είμαι μεγάλος με τιράντες και γυαλιά κι όλο φοβάμαι το αύριο

Πως θα κρυφτείς απ' τα παιδιά
έτσι κι αλλιώς τα ξέρουν όλα
και μας κοιτάζουν με μάτια σαν κι αυτά
όταν ξυπνούν στις δύο η ώρα

Δεν ξέρω τι να παίξω στα παιδιά, μα ούτε και στους μεγάλους
πάει ο καιρός που έχω μάθει ξαφνικά
πως είμαι ασχημο-παπαγάλος

Πως θα τα κρύψεις όλα αυτά
έτσι κι αλλιώς τα ξέρουν όλοι
και σε κοιτάζουν με μάτια σαν κι αυτά
όταν γυρνάς μέσα στην πόλη

17. ΜΟΝΟ ΑΓΑΠΗ

Ο Θησαυρός της γης είναι αυτό
που εμείς έχουμε Κατερίνα
είναι που αγαπώ κι είναι που αγαπάς
είναι που οι χορδές παίζουνε
στην ψυχή σαν δυο μαντολίνα
και τραγουδούν στο τέμπο της καρδιάς

Μόνο αγάπη χρειάζεται η ζωή μας
όλα τα χρόνια που θα 'μαστε μαζί
μόνο αγάπη χρειάζεται η ζωή μας
γιατί είναι μικρή

Εμείς μονάχα εμείς κρατάμε στην ζωή
την μοίρα μας στα χέρια
δεθήκαμε σφιχτά στο χρόνο που περνά
και η αγάπη αυτή θα είναι φωτεινή
σαν του ουρανού τ' αστέρια
που φτάνουμε μαζί κάθε βραδιά

18. ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΘΑ 'ΡΘΟΥΝ

Όταν η ψυχή σου τα πάντα γυρεύει, κι είναι σαν την άνοιξη που όλους μαγεύει... άσε την.... σ' ένα ταξίδι μαγικό.

Νιώσε για λίγο την φλόγα που καίει, γίνε η αγάπη που πάντα σου λέει είμαι εδώ, τώρα μπορείς όπως κι εγώ

Ταξίδι... με των παιδιών μου τις φωνές

Αγάπη... χαρίζουν όλες οι καρδιές.

Σαν φίλοι... που μεγαλώνουμε μαζί.

Αξίζει τ' όνειρο πάντα να ζει!

Ελπίδα... και τα καλύτερα θα 'ρθουν.

Με πίστη... σε όλα αυτά που σ' οδηγούν.

Όνειρα... σε προκαλούν πάντα να ζεις.

Ζήσε τα... είναι ο νόμος της ζωής!

Όταν τα ναι και τα όχι, ερίζουν, όταν τα πρέπει και τα θέλω, ελπίζουν.
σε όνειρα.. ..σαν τα μικρά, μικρά παιδιά.

Όταν στην ζωή σου κάτι έχεις όταν λες, πως τότε δεν αντέχεις
γέλασε.... υπάρχει δεύτερη ματιά.

19. ΓΙΑ ΣΕΝΑ

Στην άκρη του κόσμου υπάρχουν, παιδιά μ' ανοιχτή αγκαλιά
που ελπίζουν, παλεύουν και ψάχνουν, να βρουν θαλπωρή, ζεστασιά.
συνάνθρωπε κοίτα μακριά σου, βοήθησε τώρα κι εσύ,
βοήθησε με την καρδιά σου, να βρουν και αυτά τη στοργή.
Μονάχα ζητούν την αγάπη, το νόημα που έχει αυτή.
τη μάχη κερδίζουνε μόνο αυτοί π' αγαπούν στη ζωή.

Για σένα θα γίνουν γλυκά τ' όνειρα μου
για σένα θα πάψουν οι εχθροί στην καρδιά μου
για σένα φεγγάρια θα λάμψουν τη νύχτα διπλά
για σένα ένα αστέρι το φως του θα φέρει.
για σένα χειμώνα θα δω καλοκαίρι.
για σένα τραγούδι με νόημα ψάχνω να βρω.
Κι όμως σκέψου υπάρχουν παιδιά, που δε νιώθουν ποτέ ζεστασιά.
τ' όνειρά τους σα φάρος μακριά. κάπου χάθηκαν στη μοναξιά.

Συνάνθρωπε κοίτα μακριά σου, βοήθησε τώρα κι εσύ,
βοήθησε με την καρδιά σου, να βρουν και αυτά τη στοργή.

Μάθημα Μουσικής

20. ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Τα παιδιά που 'χουν στα μάτια την ατέλειωτη νυχτιά/ και βαδίζουν ψηλαφώντας,
είναι άνθρωποι κι αυτά/ και σ' εκείνα που κυλάει μες στο αίμα τους αργά/ της
Μεσόγειος το Στίγμα, είναι άνθρωποι κι αυτά/

Δώσε κι εσύ την ψυχή, την καρδιά σου νιώσε πως είναι κι εκείνα παιδιά σου
Τα παιδιά που δεν μπορούνε να μιλήσουνε σωστά/ κι όμως σου χαμογελούνε,
είναι άνθρωποι κι αυτά/ μα κι εκείνα που μιλάνε με τα χέρια μοναχά/
και στα χείλη σε κοιτάνε, είναι άνθρωποι κι αυτά/ Δώσε κι εσύ την ψυχή...

Τα παιδιά που 'χουν κορμάκια γερασμένα σκελετά/ ντοκουμέντα του καιρού μας,
είναι άνθρωποι κι αυτά/ τα παιδιά που γεννηθήκαν σαν τα δέντρα δυνατά/
μα τους σπάσαν τα κλωνάρια, είναι άνθρωποι κι αυτά/ Δώσε κι εσύ την ψυχή..
Τα παιδιά των ιδρυμάτων, τ' αγριεμένα σαν θεριά/ σε κλουβιά παραπτωμάτων,
είναι άνθρωποι και αυτά/ τα παιδιά που τα χωρίζει των γονιών η διαφορά/
ίδια μοίρα τα ορίζει, είναι άνθρωποι κι αυτά/ Δώσε κι εσύ την ψυχή...

Τα παιδιά τα ορφανεμένα σαν μοναχικά πουλιά/ που δεν βρήκανε κανένα, είναι
άνθρωποι κι αυτά/ τα παιδιά είναι το γέλιο που ομορφαίνει τη ζωή/ όποια να
'ναι, όπως να 'ναι, είναι το αύριο που θα 'ρθει/ Δώσε και εσύ την ψυχή...

Τα παιδιά που απλώνουν χέρι, χέρι που έλεος ζητά/ από ανάγκη ποιος να ξέρει,
είναι άνθρωποι κι αυτά/ τις φιγούρες μας τις γκρίζες χρωματίζουν τα παιδιά/
βάζουν κίτρινο, γαλάζιο και μια κόκκινη καρδιά. Δώσε κι εσύ την ψυχή...

Σάββας Μπαλτήρας - Εκπαιδευτικός Μουσικής

21. ΟΤΙ ΑΞΙΖΕΙ ΕΓΩ ΘΑ ΑΓΑΠΩ

Την ζωή την αντικρίζω πάντα γελαστή
και στη δυσκολία λέω, θα περάσει αυτή
με τη μουσική γνωρίζω κόσμους μαγικούς
κι αν εγώ ποτέ δακρύζω, λέω μην τους ακούς

Δώσε μου φτερά να ανοίξω, πάντα να πετώ
κι από κει ψηλά να ζήσω ότι εγώ μπορώ
την αγάπη, την φιλία, πάντα εγώ γελώ
κι ότι συναντώ που αξίζει πάντα θα αγαπώ

Πάντα θα αγαπώ και θα 'χω την καρδιά ανοιχτή
και σ' αυτόν που έχει ανάγκη θα την δίνω αυτή
η αγάπη υπομένει, κι όλα τα μπορεί
στη ζωή να περιμένει και να συγχωρεί